

UCHWAŁA Nr 83 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 czerwca 1970 r.

w sprawie określania górnej granicy (limitu) cen niektórych wyrobów przemysłu maszynowego, produkowanych po raz pierwszy lub poddawanych modernizacji.

Dla wzmocnienia ekonomicznej celowości podejmowania produkcji nowych wyrobów lub modernizowania już istniejących, na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) oraz w związku z uchwałą nr 92 Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie przygotowania uruchomienia produkcji nowych maszyn i urządzeń (Monitor Polski Nr 29, poz. 136) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

1. Przepisy ogólne.

§ 1. Jednocześnie z zatwierdzeniem założeń konstrukcyjnych, poprzedzającym wykonanie prototypów nowych lub modernizowanych maszyn i urządzeń przemysłowych, maszyn i narzędzi rolniczych oraz przedmiotów trwałego użytkowania, powinna być określona górna granica przyszłych cen tych wyrobów.

§ 2. 1. Za nowy uważa się wyrób przeznaczony do wykonywania nowych funkcji technicznych lub zaspokajający nowe potrzeby użytkowników, jak też i wyrób zastępujący dotychczas produkowany, jednak oparty na całkowicie nowym rozwiązaniu technicznym.

2. Za modernizację wyrobu uważa się wprowadzenie modyfikacji konstrukcyjnych i technicznych powodujących, że wyrób dotychczas produkowany zyskuje dodatkowe właściwości techniczno-eksploatacyjne lub zmienia niektóre z tych właściwości, zgodnie z potrzebami odbiorców.

3. Podejmujący produkcję modernizowanych wyrobów, a więc ulepszonej wersji wyrobów już wytwarzanych, powinien przestrzegać następujących zasad:

- 1) najwłaściwsze jest takie ulepszenie wyrobu, którego następstwem jest korzyść dla odbiorcy, uzyskana za pomocą tych samych, a nawet mniejszych kosztów niż ponoszone przy produkcji wyrobów podlegających modernizacji;
- 2) wzrost kosztów ponoszonych na produkcję wyrobu ulepszonego jest uzasadniony tylko wtedy, gdy korzyść uzyskana przez odbiorcę wyrobu modernizowanego będzie proporcjonalnie większa niż kwota dodatkowo poniesionych nakładów.

§ 3. Za cenę światową, stosowaną w obrotach handlu zagranicznego i będącą podstawą do określenia górnej granicy ceny, uważa się:

- 1) przeciętne za okres ostatniego roku ceny dewizowe na warunkach franco granica lub fob port polski, uzyskiwane za wyroby analogiczne lub zbliżone pod względem parametrów technicznych — po wyeliminowaniu przejściowych czynników koniunkturalnych oraz po zmniejszeniu ich o ewentualną prowizję agenta i dyskonto w wypadku transakcji kredytowej — w eksporcie na rynki wolnodewizowe krajów rozwiniętych gospodarczo, przemnożone przez obowiązujący przelicznik;
- 2) przeciętne za okres ostatniego roku ceny dewizowe na warunkach franco granica lub cif port polski, płacone — po wyeliminowaniu przejściowych czynników koniunkturalnych i po skorygowaniu o dyskonto w wypadku transakcji kredytowej — za importowane z wolnodewizowych krajów rozwiniętych gospodarczo wyroby analogiczne lub zbliżone pod względem parametrów technicznych, przemnożone przez obowiązujący przelicznik i powiększone o marżę przedsiębiorstwa handlu zagranicznego;

3) w razie trudności uzyskania informacji o cenach dewizowych wymienionych w pkt 1 i 2 — ceny dewizowe wyrobów reprezentantów danych grup towarowych lub ceny katalogowe przodujących producentów zagranicznych.

2. Określanie górnej granicy (limitu) ceny nowych wyrobów.

§ 4. 1. Podstawą do określenia górnej granicy przyszłej ceny zbytu nowej maszyny lub urządzenia przemysłowego jest cena światowa (cena stosowana w obrotach handlu zagranicznego) takiego samego lub podobnego wyrobu.

2. Górną granicę przyszłej ceny zbytu maszyny lub urządzenia przemysłowego określa przedsiębiorstwo podejmujące produkcję nowego wyrobu w porozumieniu z głównym odbiorcą (głównymi odbiorcami) i placówką badawczo-rozwojową, jeśli placówka ta bierze udział w opracowaniu projektu maszyny lub urządzenia.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen określi:

- 1) w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego tryb weryfikacji cen światowych, które mają być podstawą do określania górnej granicy przyszłej ceny nowego wyrobu;
- 2) w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami tryb współpracy jednostek wymienionych w ust. 2.

§ 5. 1. Dla maszyn i narzędzi rolniczych określa się górną granicę przyszłej ceny detalicznej, a więc ceny obejmującej również marżę handlowe. Za cenę zbytu (otrzymywaną przez producenta) uważa się cenę detaliczną pomniejszoną o marżę handlowe.

2. Górną granicę przyszłej ceny detalicznej ma uwzględnić korzyści, jakie nowa maszyna lub narzędzie przyniesie gospodarstwu rolnym.

3. Górną granicę przyszłej ceny detalicznej maszyn i narzędzi rolniczych określa przedsiębiorstwo podejmujące produkcję nowego wyrobu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i z centralami handlowymi wykonującymi obrót tymi wyrobami oraz z placówką badawczo-rozwojową, jeśli placówka ta bierze udział w opracowaniu projektu nowego wyrobu.

4. Przepis § 4 ust. 3 pkt 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 6. 1. Dla wyrobów zaliczanych do przedmiotów trwałego użytkowania określa się górną granicę przyszłej ceny detalicznej.

2. Przyszła cena detaliczna wspomnianych wyrobów ma obejmować marżę handlowe oraz podatek obrotowy w wysokości obciążającej wyroby o podobnym charakterze.

3. Górną granicę przyszłej ceny detalicznej będzie zależna od stopnia atrakcyjności nowego wyrobu w stosunku do innych wyrobów zaliczanych do przedmiotów trwałego użytkowania, występujących już na rynku krajowym.

4. Górną granicę przyszłej ceny detalicznej omawianych wyrobów określa przedsiębiorstwo podejmujące produkcję nowego wyrobu w porozumieniu z Ministerstwem Handlu Wewnętrznego i właściwymi centralami handlowymi oraz z placówką badawczo-rozwojową, jeśli placówka ta bierze udział w opracowaniu projektu nowego wyrobu.

5. Przepis § 4 ust. 3 pkt 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 7. Przedsiębiorstwo podejmujące produkcję nowego wyrobu obowiązane jest sporządzić kalkulację kosztów przyszłej produkcji tego wyrobu w skali przemysłowej zgodnie z obowiązującymi w tym względzie zasadami.

§ 8. 1. Jeżeli górna granica ceny zbytu (§ 4) lub ceny detalicznej pomniejszonej o marżę handlowe (§§ 5 i 6) nie zapewnia pokrycia przyszłego kosztu produkcji (§ 7) powiększonego o zysk należny producentowi i ewentualny podatek obrotowy, to podejmowanie dalszych czynności na drodze do produkcji nowych wyrobów zależne jest od zgody Państwowej Komisji Cen i Ministra Finansów po zasięgnięciu opinii komisji opiniującej.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wydana jedynie na wniosek właściwego ministra w odniesieniu do:

- 1) wyrobów o szczególnym znaczeniu dla gospodarki;
- 2) wyrobów, co do których istnieją uzasadnione podstawy do przewidywania korzystniejszego układu kosztów w dalszych fazach przygotowywania produkcji.

3. Okoliczności, o których mowa w ust. 2 pkt 2, stwierdza właściwe zjednoczenie działające w porozumieniu z placówką naukowo-badawczą, jeśli placówka ta bierze udział w opracowaniu projektu nowego wyrobu.

§ 9. 1. Równocześnie z przeprowadzoną oceną wyników prób i badań prototypów należy szczegółowo sprawdzić poprzednią (§ 7) kalkulację kosztów produkcji nowego wyrobu.

2. Jeśli sprawdzenie wykaże odchylenie niekorzystne w stosunku do podstawowej kalkulacji przyszłych kosztów (§ 7), co wskazywać będzie, że koszty te, powiększone o zysk należny producentowi i ewentualny podatek obrotowy, nie znajdują pokrycia w określonej już górnej granicy ceny zbytu (§ 4) lub ceny detalicznej pomniejszonej o marżę handlowe (§§ 5 i 6), należy postąpić zgodnie z przepisami § 8.

§ 10. 1. Po zakończeniu przygotowań do produkcji nowych wyrobów, a więc w ostatniej fazie przygotowań poprzedzających uruchomienie produkcji w skali przemysłowej, należy raz jeszcze przeprowadzić sprawdzenie podstawowej kalkulacji kosztów (§ 7), biorąc pod uwagę wszelkie nowe dane dotyczące kształtowania się przyszłego kosztu produkcji, między innymi dane wiążące się z kosztem produkcji serii informacyjnej.

2. Jeżeli zostanie stwierdzone, że koszty produkcji będą kształtować się powyżej poziomu określonego w podstawowej kalkulacji kosztów (§ 7), to podjęcie produkcji w skali przemysłowej może nastąpić tylko w wypadkach:

- 1) gdy nastąpi podwyżka górnej granicy przyszłej ceny w następstwie uzyskania korzystniejszych parametrów techniczno-eksploatacyjnych, niż były przewidywane, lub
- 2) gdy wprowadzona zostanie zmiana technologii w produkcji nowego wyrobu, która pozwoli w ustalonym terminie, nie dłuższym jednak niż 1 rok, obniżyć koszt własny do wysokości określonej w kalkulacji (§ 7).

3. Zmiana technologii (ust. 2 pkt 2) powinna być wymieniona jako warunek dopuszczenia do produkcji danego wyrobu, a następstwa tej zmiany, wyrażające się obniżką kosztu, należy wprowadzić do pierwotnej kalkulacji (§ 7).

4. Zmiana górnej granicy cen (ust. 2 pkt 1) odbywa się w tym samym trybie co pierwotne określenie tej ceny (§§ 4—6).

3. Określenie górnej granicy (limitu) ceny wyrobów modernizowanych.

§ 11. 1. Podstawą do określenia górnej granicy przyszłej ceny zbytu modernizowanej maszyny lub urządzenia przemysłowego jest cena wyrobu, który ma być poddany modernizacji, powiększona — jeśli tego wymagają uzasadnione koszty modernizacji — w odpowiedniej proporcji do przewidzianych efektów techniczno-eksploatacyjnych nowego wyrobu.

2. Górną granicę przyszłej ceny modernizowanej maszyny lub urządzenia przemysłowego określa przedsiębiorstwo podejmujące produkcję wyrobu modernizowanego w porozumieniu z głównym użytkownikiem (głównymi użytkownikami) i placówką badawczo-rozwojową, jeśli placówka ta bierze udział w opracowaniu projektu modernizacji.

3. Przepis § 4 ust. 3 pkt 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 12. 1. Podstawą do określania górnej granicy przyszłej ceny detalicznej modernizowanych maszyn lub narzędzi rolniczych jest korzyść, jaką uzyskuje użytkownik tych wyrobów w stosunku do kosztów, jakie mają być poniesione dla osiągnięcia tej korzyści.

2. Górną granicę przyszłej ceny detalicznej maszyn i narzędzi rolniczych określa przedsiębiorstwo podejmujące produkcję tych wyrobów w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i z centralami handlowymi wykonującymi obrót maszynami i narzędziami rolniczymi.

3. Protokół czynności określania górnej granicy przyszłej ceny kierowany jest do Państwowej Komisji Cen.

§ 13. 1. Podstawą do określania górnej granicy przyszłej ceny detalicznej modernizowanego wyrobu z zakresu przedmiotów trwałego użytkowania jest cena wyrobu poddanego modernizacji, powiększona o kwotę stanowiącą równowartość korzyści, jakie z tej modernizacji uzyska nabywca (lepsza funkcjonalność, niezawodność, estetyczniejszy wygląd).

2. Górną granicę przyszłej ceny detalicznej wyrobu modernizowanego określa przedsiębiorstwo podejmujące jego produkcję w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i z właściwymi centralami handlowymi.

3. Protokół czynności określania górnej granicy przyszłej ceny kierowany jest do Państwowej Komisji Cen.

§ 14. Przedsiębiorstwo podejmujące produkcję modernizowanego wyrobu obowiązane jest sporządzić kalkulację kosztów przyszłej produkcji wyrobu modernizowanego w skali przemysłowej, zgodnie z obowiązującymi w tym względzie zasadami.

§ 15. 1. Jeżeli górna granica ceny wyrobu modernizowanego nie zapewnia pokrycia kosztu jego produkcji (§ 14) powiększonego o zysk należny producentowi i ewentualny podatek obrotowy, to należy zaniechać dalszych czynności związanych z modernizacją danego wyrobu, chyba że zachodzą wyjątkowe okoliczności, o których mowa w § 8 ust. 2.

2. Przy podejmowaniu modernizacji w okolicznościach wyjątkowych (ust. 1) obowiązuje tryb określony w § 8.

§ 16. 1. Po zakończeniu przygotowań wyrobów modernizowanych do produkcji w skali przemysłowej należy po-

równać koszt modernizacji według pierwotnych założeń (§ 14) z kosztem skorygowanym w dalszych fazach przygotowania wyrobu do produkcji, uwzględniając w szczególności koszt produkcji serii informacyjnej.

2. Jeżeli stwierdzone zostanie, że koszt produkcji wyrobu modernizowanego będzie kształtować się powyżej poziomu określonego w podstawowej kalkulacji kosztów (§ 14), to podjęcie produkcji wyrobu modernizowanego w skali przemysłowej może nastąpić tylko w wypadkach i w trybie określonych w § 10 ust. 2—4.

§ 17. Jeżeli korzyści wynikające z modernizacji okażą się większe, niż to przewidywano, może nastąpić — w trybie przewidzianym w § 11 i 12 — rewizja górnej granicy przyszłej ceny.

§ 18. Przepisy §§ 11—17 mają również zastosowanie do wyrobów uzupełniających typo-szeregi wyrobów już produkowanych (wymiaru, moce itd.).

4. Przepisy dodatkowe.

§ 19. 1. Przez koszt produkcji wyrobu nowego lub koszt produkcji wyrobu modernizowanego, o którym mowa w §§ 7 i 14, należy rozumieć koszt produkcji opanowanej technicznie.

2. Jeżeli produkcja nowego wyrobu lub wyrobu modernizowanego w okresie poprzedzającym osiągnięcie pełnego opanowania technicznego powoduje stratę lub nie zapewnia zysku należnego przedsiębiorcy, zakład produkujący może otrzymać dotację z budżetu Państwa zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3. W rozumieniu uchwały okres opanowania technicznego nowych wyrobów nie może być dłuższy niż 2 lata, a okres opanowania technicznego produkcji wyrobów modernizowanych — 1 rok.

4. W odniesieniu do produkcji maszyn i urządzeń szczególnie skomplikowanych Komitet Nauki i Techniki może odpowiednio przedłużyć okres opanowania technicznego.

§ 20. Przepisy o określaniu górnej granicy cen nie naruszają przepisów o ustalaniu obowiązujących cen zbytu wyrobów zaopatrzeniowo-inwestycyjnych i cen detalicznych wyrobów przeznaczonych do sprzedaży rynkowej.

§ 21. Przepisy uchwały nie dotyczą wyrobów nietypowych oraz wyrobów produkowanych na specjalne zamówienia eksportowe, których ceny ustalane są według odrębnych przepisów.

5. Przepisy końcowe.

§ 22. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Cen, ministrom nadzorującym produkcję wyrobów przemysłu maszynowego oraz w zakresie grup wyrobów określonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen — Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości i zarządom centralnych związków spółdzielczych.

§ 23. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1970 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz